

РЕШЕНИЕ

№ 265

гр. София, 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калин Калпакчиев

Членове: Весислава Иванова
Величка Цанова

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
в присъствието на прокурора И. Б. А.
като разглежда докладваното от Величка Цанова Въззивно частно наказателно дело № 20231000600667 по описа за 2023 година

Производството е по гл. XXI от НПК.

С определение № 2339 от 15.05.2023 год. по НЧД № 1843/23 год. на СГС,НО,36 състав,на основание чл.306,ал.1,т.1 от НПК във вр. с чл.25,ал.1 във вр. с чл.23,ал.1 от НК на осъдения С. Й. Г. е определено едно общо най-тежко наказание по осъжданията му по НОХД № 2778/16 год. на СпНС и НОХД № 1306/14 год. на същия съд в размер на две години и десет месеца лишаване от свобода,което е увеличено на основание чл.24 от НК с една година при първоначален строг режим на изтърпяване,определен на основание чл.57,ал.1,т.2,б.“б“ от ЗИНЗС.

На основание чл.23,ал.3 от НК към него е присъединено изцяло наказанието глоба в размер на 5000 лв.,наложено му по НОХД № 2778/16 год. на СпНС.

На основание чл.59,ал.1,т.1 от НК е приспаданото времето,през което е бил задържан под стража по делата,включени в групата-от 15.02.2010 год. до 18.02.2010 год. и на 26.05.2010 год. по НОХД №1306/14 год. на СпНС и по ДП № 39/15 год. по описа на ГД“БОП“-МВР,приложено по НОХД № 2778/16 год. по описа на СпНС в съотношение 1 ден задържане под стража да се зачита 1 ден лишаван от свобода.

На основание чл.25,ал.2 от НК е приспаданото частично и изцяло наказанието лишаване от свобода по НОХД № 1306/13 год. на СпНС и по НОХД № 2778/16 год. на същия съд.

Оставени са без уважение предложението на СГП и молбата на защитникът на осъденото

лице в останалата им част като неоснователни.

В срока за обжалване е постъпила жалба от защитникът на осъдения в частта, с която е оставено без уважение искането в групирането да бъде включено и наказанието по НОХД № 5815/09 год. по описа на СРС, в частта, с която е оставено без уважение искането за приспадане на времето, през което Г. е бил задържан под стража по НОХД № 2947/09 год. на СГС и в частта, с която общото наказание е увеличено на основание чл.24 от НК с една година. Счита, че са налице предпоставките за определяне на едно общо най-тежко наказание измежду наложените по НОХД № 1306/13 год. по описа на СпНС, № 2778/16 год. по описа на същия съд и НОХД № 5815/09 год. по описа на СРС в размер на две години и десет месеца лишаване от свобода, като се зачете изтърпяната част от наказанията по делата в групата. В тази насока излага, че споразуменията по последните две дела са влезли в сила преди акта по НОХД № 1306/13 год.

На следващо място поддържа, че СГС неправилно е отказал да приспадне времето, през което Г. е бил задържан под стража по НОХД № 2947/09 год. по описа на СГС, приключило с оправдателен съдебен акт. Намира за вярно обстоятелството, че с постановление на прокурор от СРП част от това задържане е било приспаднато от наказанието по НОХД № 5815/09 год. по описа на СРС, но тази част касае времето от 11.12.2008 год. до 10.03.2009 год., а той е бил задържан до 17.12.2009 год., когато е влязло в сила определението на СГС и е била отменена мярката за неотклонение. Изтъква, че и по отношение на това наказателно производство, при съпоставка с инкриминирания период на деянието по НОХД № 1306/13 год. на СпНС е видно, че същото се явява задържане по друго наказателно производство преди да има влязъл в сила съдебен акт по НОХД № 1306/13 год. на СпНС.

Не на последно място счита за неправилно приложението на чл.24 от НК, в която насока излага, че Г. действително е осъждан многократно, но деянията му касаят един изключително отдалечен период от време, в който се е намирал в ранна житейска възраст и е понесъл наказанието си.

С оглед на изложените съображения прави искане за изменение на определението и за неговата отмяна в частта относно приложението на чл.24 от НК или за намаляване на размера на същото.

В съдебно заседание защитникът поддържа подадената жалба по изтъкнатите в нея съображения.

Представителят на САС счита жалбата за неоснователна, тъй като съдът е извършил групиране на наказанията по най-благоприятния за осъдения начин и поради това няма основания за отмяна на определението.

Осъденият моли жалбата да бъде уважена.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и доказателствата по делото приема за установено следното:

СГС е бил сезиран с предложение от СГП за групиране на наказанията на Г., постановени по НОХД № 1306/13 год. на СпНС, НОХД № 5815/09 год. на СРС и НОХД № 2778/16 год. по

описа на СпНС,като се определи едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от две години и десет месеца,към което се присъедини наказанието глоба от 5000 лв.,да се зачете изтърпяната част от наказанията,включени в групата и общото наказание се увеличи на основание чл.24 от НК с ½.

С молба защитникът на осъдения е поискал да се зачете изцяло задържането и домашния му арест по НОХД № 2947/09 год. на СГС.

С атакуваното определение състав на СГС е приел,че по отношение на Г. могат да се извършат групираня в различни конфигурации-например по НОХД № 2778/16 год.,№ 1306/13 год. на СпНС,както и по НОХД № 5815/09 год. на СРС и НОХД № 1306/13 год. на СпНС.Посочил е,че наказанията по НОХД № 1306/13 год. на СпНС,НОХД № 5815/09 год. на СРС и НОХД № 2778/16 год. не могат да бъдат кумулирани,тъй като престъпленията по последното дело са извършени след влизане в сила на осъдителния съдебен акт по НОХД № 5815/09 год. на СРС и са в съотношение на рецидив едно към друго.В съотношение на рецидив е приел,че са и осъжданията по НОХД № 1306/13 год. и НОХД № 2778/16 год. спрямо деянието по НОХД № 2947/09 год. на СГС,тъй като престъпленията по първите две дела са извършени след като е влязла в сила присъдата по третото дело – на 29.12.2009 год.Приспадането на задържането под стража по същото дело е било приложено вече с акт на СРП при изпълнение на общото наказание по НОХД № 5815/09 год. и НОХД № И-634/06 год.,но дори и да се приспадне домашния арест ,то определяне на общо наказание по НОХД № 1306/13 год. и НОХД № 5815/09 год. не би било по-благоприятно за дееца.

С оглед спазване на този принцип съдът е определил едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода по НОХД № 1306/13 год. и НОХД № 2778/16 год. на СпНС ,като е отбелязал,че наказанието по последното е по-голямо от това по НОХД № 5815/09 год. и респ. би се приспаднало по-голям размер наказание лишаване от свобода при групирането му с НОХД № 1306/13 год.,поради което е определил най-тежко наказание от две години и десет месеца при първоначален строг режим на изтърпяване.Посочил е,че към тази група не могат да бъдат включени наказанията по НОХД № 1053/04 год. на РС-Стара Загора и НОХД № И-634/06 год. на СРС,тъй като актовете по тях са влезли в сила преди извършване на престъпленията по НОХД № 5815/09 год. на СРС,НОХД № 2778/16 год. и НОХД № 1306/14 год. на СпНС.

Съдът е приложил разпоредбата на чл.24 от НК,като е увеличил общото най-тежко наказание с една година,в която насока е изтъкнал,че Г. е осъждан пет пъти извън двете дела,включени в съвкупността ,налице са извършени множество криминални деяния и то след като вече е бил осъждан,налице е висок интензитет на престъпна дейност,от която са пострадали немалък брой лица и са засегнати важни обществени отношения,поради което и за да се постигне справедлив и достатъчен за поправянето на лицето размер,е необходимо наказанието му да бъде увеличено.Съдът е съзрял липса на поправителен ефект и превъзпитание върху осъдения,която го е мотивирала да определи изолирането му от обществото за един по-продължителен период от време с цел преодоляване на противоправното му поведение.

След като провери изцяло законосъобразността на атакуваното определение настоящият съдебен състав намира жалбата изцяло за неоснователна и съображенията за това са следните:

Г. е осъждан както следва:

1.Със споразумение по НОХД № 1053/04 год. на Районен съд-Стара Загора,влязло в сила на 05.10.2004 год.,за деяние извършено през периода юни.2003 год.-13.02.2004 год.,на основание чл.195,ал.1,т.3 във вр. с чл.194,ал.1 във вр. с чл.26,ал.1 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от една година и два месеца,изтърпяването на което е отложено на основание чл.66 от НК за срок от три години и шест месеца.

2.Със споразумение по НОХД № 1030/04 год. на Районен съд-Стара Загора,влязло в сила на 28.10.2004 год.,за деяние извършено на 14.04.2004 год.,на основание чл.197,т.3 във вр. с чл.195,ал.1,т.3 във вр. с чл.194,ал.1 и при условията на чл.55,ал.1,т.2,б.“б” от НК е осъден на глоба в размер на 200 лв.

3.Със споразумение по НОХД № 1105/04 год. на Районен съд-Стара Загора,влязло в сила на 02.12.2004 год.,за деяние извършено в периода 08.03.2004 год.-09.03.2004 год.,на основание чл.197,т.3 във вр. с чл.195,ал.1,т. 3 и т.4,пр.2 във вр. с чл.194,ал.1 във вр. с чл.20,ал.2 от НК и във вр. с чл.55,ал.1,т.2,б.“б” от НК е осъден на глоба в размер на 750 лв.

4.Със споразумение по НОХД № И-634/06 год. на СРС,влязло в сила на 06.03.2006 год.,за деяние извършено на 19.06.2005 год.,на основание чл.198,ал.1 във вр. с чл.20,ал.2 от НК и във вр. с чл.55,ал.1,т.1 от НК е осъден на четири месеца лишаване от свобода при общ режим на изтърпяване.Зачетено е времето на предварителното му задържане,считано от 11.07.2005 год. до 06.03.2006 год.На основание чл.68,ал.1 от НК е приведено в изпълнение наказанието лишаване от свобода от една година и два месеца,наложено му по НОХД № 1053/04 год. на Районен съд-Стара Загора.

5.Със споразумение по НОХД № 5815/09 год. на СРС,влязло в сила на 01.04.2011 год.,за деяние извършено на 26.06.2005 год.,на основание чл.198,ал.1 във вр. с чл.20,ал.2 от НК във вр. с чл.26,ал.1 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от една година при първоначален строг режим на изтърпяване.Това наказание е групирано с наказанието по НОХД № И-634/05 год. на СРС ,като е определено едно общо най-тежко наказание в размер на една година лишаване от свобода при първоначален строг режим на изтърпяване.На основание чл.25,ал.2 от НК е приспаднато изтърпяното наказание по НОХД № И-634/05 год. на СРС ,както и времето на задържането му по тези дела.Постановено е наказанието по НОХД № 1053/04 год.,приведено в изпълнение по НОХД № И-634/05 год. на СРС да се търпи отделно,като на основание чл.25,ал.2 от НК да се счита за изцяло изтърпяно.

6.Със споразумение по НОХД № 2778/16 год. на СпНС,влязло в сила на 24.10.2016 год., за деяния извършени в периода от неустановена дата на м.август 2011 год. до 07.11.2014 год., на основание чл.214,ал.2,т.2 във вр. с чл.213 а,ал.3,т.3 във вр. с чл.20,ал.2 от НК на Г. е определено едно общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от една година и шест месеца при строг режим на изтърпяване и глоба в размер на 5000 лв.Зачетено е

времето на задържането му.

7.С присъда по НОХД № 1306/13 год. на СпНС,влязла в сила на 22.02.2023 год.,за деяние извършено в периода от неустановена дата на 2009 год. до 13.01.2010 год.,на основание чл.321,ал.3 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от две години и десет месеца при строг режим на изтърпяване.Приспаднато е времето на задържането му от 15 до 18.02.2010 год. и на 26.05.2010 год.

8.С присъда по НОХД № 2947/09 год. на СГС,влязла в сила на 29.12.2009 год.,Г. е оправдан да е извършил на 11.12.2008 год. деяние по чл.213а,ал.3 във вр. с чл.29,ал.1,б.“б“ от НК.

С постановление от 02.06.2011 год. на СРП е приспаднато от общото му наказание от една година лишаване от свобода,определено му по НОХД № 2947/09 год. и НОХД № 5815/09 год. времето на предварителното му задържане,считано от 12.12.2008 год. до 10.03.2009 год.Установено е освен това,че по това наказателно производство същият е търпял и мярка за неотклонение „Домашен арест“ за периода от 11.03.2009 год. до 17.12.2009 год.

С оглед наличните данни САС счита за правилна преценката на първостепенния съд,че групирането на наказанията по НОХД № 2778/16 год. и НОХД № 1306/13 год. на СпНС се явява най-благоприятно за осъдения,по който начин в групата попада наказанието от една година и шест месеца лишаване от свобода,което е по-голямо по размер от това от една година,наложено на Г. по НОХД № 5815/09 год. на СРС.

Не са налице материално-правните предпоставки за включване в групата и на наказанието по така посоченото дело,каквото е искането на защитата,тъй като деянията по НОХД № 2778/16 год. на СпНС са извършени след като Г. е бил вече осъден с влязла в сила присъда по НОХД № 5815/09 год. на СРС,поради което и тези деяния са в съотношение на рецидив.

Несъмнено е налице и възможност за групиране на наказанията по НОХД № 5815/09 год. на СРС и НОХД № 1306/13 год. на СпНС,като се определи едно общо най-тежко наказание от две години и десет месеца лишаване от свобода,тъй като деянията по двете са извършени преди да е имало влязла в сила присъда за което и да е от тях,в който случай обаче в кумулацията се включва по-малкото по размер наказание от една година лишаване от свобода,докато това по НОХД № 2778/16 год. е в размер на една година и шест месеца лишаване от свобода.Макар и това групиране да позволява зачитането и на мярката за неотклонение „Домашен арест“,която Г. е търпял в периода от 11.03.2009 год. до 17.12.2009 год. по НОХД № 2947/09 год. на СГС,по което е била постановена оправдателна присъда,групирането по този начин би довело до отделното изтърпяване на наказанието от една година и половина лишаване от свобода по НОХД № 2778/16 год. на СпНС,което не води до по-благоприятно групиране за осъдения.

Жалбата е неоснователна и в частта досежно приложението на чл.24 от НК и това е така,защото при Г. наложените до този момент наказания не са постигнали своята цел по смисъла на чл.36 от НК.Видно е от справката му за съдимост,че той е осъждан общо седем пъти за извършени умишлени престъпления от общ характер,част от които при условията на опасен рецидив.Това налага една по-засилена наказателна репресия по отношение на него за

постигането на поправителния и превъзпитателен ефект на наказанието и в конкретния случай е напълно оправдано определеното му общо наказание да бъде завишено .

Съгласно трайната съдебна практика,съдът прилага разпоредбата на чл.24 от НК само ако приеме,че общо определеното наказание е несправедливо и несъответно на съвкупността от престъпните деяния и че със същото това наказание не могат да се постигнат целите на наказателната репресия,в която връзка значение имат броят,видът,характерът и обществената опасност на извършените престъпления,както и обществената опасност на самия деец.

В конкретния случай, първият съд правилно е приел,че извършваната от Г. престъпна дейност е с висок интензитет ,с множество пострадали лица и при условие,че част от деянията са били извършени след като е бил осъден с влезли в сила присъди,се налага извода,че за постигане на целите на наказанието е необходимо завишаване на определеното му общо наказание.В отговор на доводите на защитникът,че дейността на Г. касае изключително отдалечен период от време,когато се е намирал в ранна житейска възраст,следва да се отговори,че криминалните му прояви са започнали още през 2003 год. и са продължили до края на 2014 год.,през който значителен период от време същият е бил задържан многократно както по мерки за процесуална принуда,така и за изтърпяване на наказания,но задържането му не е постигнало резултат,тъй като и след изтърпяване на тези наказания същият е продължил да извършва противоправната си дейност.

Правилно съдът е определил строг режим на изтърпяване на общото наказание по реда на чл.57,ал.1,т.2,б.“б“ от ЗИНЗС и на основание чл.25,ал.2 от НК и чл.59,ал.1,т.1 от НК е приспаднал изтърпяната част от наказанието по НОХД № 1306/13 год.на СпНС и това по НОХД № 2778/16 год. на СпНС,както и предварителното му задържане по посочените дела.

С оглед на горното атакуваното определение, като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено.

РЕШИ:

По изложените съображения Софийски апелативен съд

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА определение № 2339 на СГС,постановено на 15.05.2023 год. по НЧД № 1843/23 год. на СГС ,НО,36 състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____